

HF 27.4.95

4. Maj Kollegiet i Geneesgade. Kollegiet har 41 værelser.

Byens største befrielses-minde

4. Maj Kollegiet med til at markere befrielsen

Tekst: Chr. Rimstad
Foto: Lene Sørensen

HORSENS - Når der fredag den 5. maj er optog gennem Horsens i anledning af 50-året for befrielsen, er beboerne på byens 4. Maj-kollegium med. Naturligvis.

Kollegie-bygningen i Geneesgade er ubetinget byens største monument over frihedskampen.

Og selv om beboerne er unge under uddannelse, er historien bag kollegiet ikke glemt.

- Det er en fast tradition, at den 4. maj samles kollegianerne om aftenen til en sammenkomst, hvor også kollegiets bestyrelse og naboerne er inviteret med, siger bestyrelsens formand Niels Lonneberg. Sådan vil det også være i år.

Aftenens forløb ligger også fast. Alle mødes ved flagstangen og er med til at tage flaget ned. Der er en

kort tale ved mindetavlen i kollegiets forhal, og der er spisning. Sammenkomsten slutter ved 21-tiden, hvor der også tændes levende lys i vinduerne.

Praktiske folk

Tanken om kollegier opstod efter krigen i Frihedsfondens bestyrelse. Oprindeligt gik diskussionerne på et mindesmærke for frihedskampen og dens ofre, men de praktiske folk i bestyrelsen endte med en beslutning om i stedet at bygge kollegier landet over. 4. Maj Kollegiet i Horsens blev som det første indviet 4. maj 1949. Siden kom kollegier i otte andre byer til.

Værelserne lejes primært ud til unge, hvis forældre var aktive i modstandskampen. Dem er der med tiden blevet færre af, og i dag fungerer 4. Maj Kollegiet i Horsens på mange måder som et helt almindeligt kollegium.

- Byggeriet er fra den tid, hvor kravene ikke var så store som i dag, så værelserne er kun på 12 kvm, og der er fælles bad og toilet, fortæller Niels Lonneberg. Men det har nu ikke

givet problemer med at leje ud, for der er et hyggeligt miljø, som de unge værdsætter.

Svær økonomi

Fra starten blev det bestemt, at 4. Maj-kollegierne skulle være selvejende institutioner, og at kollegierne ikke måtte belånes eller modtage statstilskud. Denne ideelle fordring blev der holdt fast ved i mange år.

- Men det går ikke længere, for vi har nogle problemer med økonomien, bl.a. fordi værelserne er så små og leje-indtægterne derfor begrænsede, siger Niels Lonneberg.

Så for nogle år siden blev der lånt penge hos Nykredit, og sidst er vinduerne blevet malet for penge, som kom fra Statsministeriet.

- I øjeblikket forsøger vi at skaffe penge til nye køkkener, for de gamle er slidt op. Og kollegiet kunne også godt bruge et nyt billard-bord - det, vi har i øjeblikket, stod også i huset i 1956-58, da jeg som studerende selv boede i et af værelserne, bemærker Niels Lonneberg.